

Sygn. akt I CSK 480/17

## POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa Z. [...] sp. z o.o. w W.  
przeciwko Szpitalowi [...] Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki  
Zdrowotnej w W.  
o zapłatę,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 listopada 2017 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej  
od wyroku Sądu Okręgowego w W.  
z dnia 3 lutego 2017 r., sygn. akt XXVII Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania  
i zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej  
kwotę 2.700,00 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem zwrotu  
kosztów postępowania kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący oparł swój wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na pierwszej i drugiej spośród wymienionych przesłanek.

Przez istotne zagadnienie prawne, o którym mowa w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c., należy rozumieć problem o charakterze prawnym, powstały na tle konkretnego przepisu prawa, mający charakter rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego rozwiązanie stwarza realne i poważne trudności. Problem ten musi mieć charakter uniwersalny, co oznacza, że jego rozwiązanie powinno służyć rozstrzygnięciu innych, podobnych spraw. Chodzi przy tym o problem, którego wyjaśnienie jest konieczne dla rozstrzygnięcia danej sprawy, a więc pozostający w związku z podstawami skargi oraz z wiążącym Sąd Najwyższy, a ustalonym przez sąd drugiej instancji, stanem faktycznym sprawy (art. 398<sup>13</sup> § 2 k.p.c.), i także w związku z podstawą prawną zaskarżonego wyroku (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 21 maja 2013 r., IV CSK 53/13 oraz z dnia 3 lutego 2012 r. I UK 271/11 - nie publ.). Konieczne jest przytoczenie argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Skarżący powinien nie tylko wskazać przepis prawa (materialnego lub procesowego), którego dotyczy zagadnienie, ale także przedstawić pogłębioną argumentację prawną w celu wykazania, że zagadnienie jest istotne, a jego rozstrzygnięcie ma znaczenie dla merytorycznego rozstrzygnięcia w jego sprawie (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 23 sierpnia 2007 r., I UK 134/07 oraz z dnia 9 lutego 2011 r., III SK 41/10 - nie publ.).

Natomiast oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na tym, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga

wykazania, że określony przepis prawa, mimo, iż budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się wykładni albo niejednolita wykładnia wywołuje wyraźnie wskazane przez skarżącego rozbieżności w orzecznictwie w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych, które należy przytoczyć (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 czerwca 2008 r., sygn. akt III CSK 104/08, nie publ.; z dnia 28 marca 2007 r., sygn. akt II CSK 84/07, nie publ.).

Przedstawiony przez skarżącego problem został ujęty w pytaniu: „czy ograniczenie w możliwości zmiany wierzyciela SP ZOZ wynikające z art. 54 ust. 5 ustawy o działalności leczniczej wpływa na możliwość skutecznej zapłaty za zobowiązania SP ZOZ”. Ponadto skarżący wskazał na problematykę dotyczącą umów finansowania, ich celu, skutków prawnych, czy dotyczą one udzielenia świadczenia o charakterze zwrotnym, czy bezzwrotnym. Podniósł również wątpliwości co do granic swobody kształtowania stosunku pełnomocnictwa. Wskazał na potrzebę wykładni art. 54 ust. 5 ustawy o działalności leczniczej oraz art. 921<sup>1</sup> k.c.

W sprawie niniejszej wyjaśnienie wskazanych przez skarżącego wątpliwości nie miałyby bezpośredniego wpływu na rozstrzygnięcie mając na uwadze podstawę faktyczną i prawną zaskarżonego orzeczenia, zasądzającego na rzecz powodowej spółki niezapłaconą przez pozwanego cenę sprzedanych towarów.

Wobec powyższego nie można przyjąć, że przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zostały w sposób właściwy wykazane.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.).

aw

jw